

بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده شهری با تاکید بر مشارکت شهروندان

(مطالعه موردی: منطقه نوزده تهران)

حسن لطفی طلب^{1*}، صمد علائی²، سید مرتضی قاسم زاده¹، مسلم مولایی²، محمد عبدالملکی²

¹- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

²- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری

⁴- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

چکیده

محدوده های نیازمند احیاء، بهسازی و نوسازی واقع در محدوده تاریخی شهرها، پهنه های نابسامان میانی شهرها که حاصل ساخت و ساز دهه های اخیر هستند، پهنه های شهری با پیشینه روستایی که در اثر گسترش بی رویه شهرها در عرصه کنونی شهر ادغام شده اند و سکونت گاه های غیررسمی که در محدوده شهرها قرار دارند، هدف برنامه های احیاء، بهسازی و نوسازی شهری می باشد، از پدیده عمده ناپایدار کننده شهرها به ویژه در کشورهای در حال توسعه، گونه های شهری موجود در تمامی شهرها با نام، بافت قدیم یا بافت فرسوده است که روز به روز در حال گسترش می باشد. اما تحقیقات نشان داده است که بیشترین عامل اثر گذاری بر بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده شهری مشارکت و همکاری شهروندان با ایجاد نهادهای مردمی و بسیج می باشد لذا در این مقاله تلاش بر این است که با تبیین الگوها و شیوه های مختلف مدیریتی و مشارکت مردمی و معایب و محاسن هر یک جهت بهسازی و ساماندهی و نوسازی بافت های فرسوده شهری با مطالعات کتابخانه ای و روش تطبیقی پرداخته شود. نتایج پژوهش نشان می دهد که مشارکت شهروندان در بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده در چهار محور 1- فرهنگ مردم 2- میزان فراهم بودن مقتضیات مدیریت مشارکتی 3- قواعد و قوانین حاکم بر زندگی مردم می تواند موثر واقع شود.

کلمات کلیدی: برنامه ریزی مشارکتی، مشارکت مردمی، بافت فرسوده، بهسازی و نوسازی، منطقه 19 تهران